

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Agatho. 270.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Act. max, tamen vel fando illud audiisti, quod olim diuinorū Apostolorū discipuli venditas suas facultates ad ecclesiā pauperum causa deferebant. At tu contra omnino faciens ecclesiā ac pauperum bona domitūe impiē ac nefariē colligis. Huic igitur impietati finem impone: æconomus enim hinc dictus est, quod pauperibus, quæ ipforū meritō sunt ecclesiastica bona.

*παρὰ τὸ
τὰ οἰκεία
νέμειν τοῖς
πενήσι.*

Agatho. 270.

Cor. Optime vir, ex ijs, quæ euenerunt, maiora tibi perspicere licet. Ethnicismus enim multis & temporibus, & laboribus, & opibus, & armis, & sermonibus corroboratus ex oculis euauit. Nostra autem religio plebeijs & illiteratis, & pauperibus atque abiectis hominibus demādata, breui temporis spatio fulgetræ in modum quod gentium peruasit, non oculos duntaxat atque aspectum, sed etiam mentes illuminans, quoniam uidelicet ille ex commentitijs fabulis constabat: hæc autem ex cælestibus dogmatibus compacta erat.

Leandro. 271.

Humana natura, vir eximie, nec ciuiformi est, quæ vitium admittere nequeat: nec rursus vi naturæ vitia habet. Verum mens ac voluntas hæc admittens, prolapsionem à virtutibus sustinet.

Eidem. 272.

Psal. Illud quod scribis, primus quoque homo percussus est, verum secundus priorem formam ipsi reddidit: quippe qui in ea modo sermonem omnem superanti, extiterit, eamque modo diuinitati cōsentaneo correxerit.

Eutonio. 273.

Magnificabo Dominum in laude, & placebit ei super vitulum nouū, canebat Da-

ουδὲ γὰρ ἐν ὁμοκρέματος ἔργεις, ὅτι πάλα οἱ τῆς θείων σποδῶν μαθητῶν, τὰ οἴκοι πιπράσκοντες, τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ πτωχῶν προσεκόμενοι. οὐδὲ πᾶν τὸ ἐναντίον ποιῶν, τὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πτωχῶν οἴκῃ συνάγει ἀσέβως. πᾶσαι τὴν τῆς ἀσέβειας οἰκονόμος γὰρ εἶρηται παρὰ τὸ τὰ οἰκεία αὐτῆς νέμειν τοῖς πενήσι. οἰκεία δὲ αὐτῆς, ἐκλότος τὰ ἐκκλησιαστικά.

Αγαθοδάμωνι. σο.

Ἐξέσι σοι σιωιδεῖν, ἄριστε, ἐν τῆς συμβάντων τὰ μέγιστα. ὁ γὰρ ἑλληνισμὸς πολλοῖς καὶ χρόνοις καὶ πόσις καὶ πόροις καὶ ὅπλοις καὶ λόγοις κρατυθαῖς, ἠφανίαθη. ἡ δὲ ἡμετέρα θρησκεία ιδιώταις καὶ ἀγραμμάτοις καὶ πτωχοῖς ἢ εὐτελέσι ἐγχειραδεῖσα ἐν βραχεῖ καὶ ὡ, δίκην ἀγραπῆς διήλθε παύλαχῃ, ἢ τὰς ὄψεις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώμας φάπισασα, ὅτι ἡ μὲν ψευδοῖσι μύθοις συνέκειτο. ἡ δὲ δόγμασιν ἑρανοῖς συνήρμοστο.

Λαμάνδρῳ. σοα.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπιεία, θαυμάσιε, ἔτε ἀνεπίδεκτος ἔστι κακῶ, ἔτε φυσικῶς κέκρηται τὰ κακὰ, ἀλλὰ γνώμη ταῦτα προσεμείνη, τὴν τῆς καλῶν ὑπομῆρει σπέπῳσιν.

Τῷ αὐτῷ. σοβ.

Ἐκᾶνο ὁ γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος γέγραφας πέπονθει ἀνθρώπος, ἀλλ' ὁ δεύτερος αὐτῷ τὴν πρῶτην μορφήν σποδῆδακεν, ἐν ἐκείνῃ ἀφραγῆτος γενόμενος, καὶ ταύτῃ θεοσπεπῶς διορθωσάμενος.

Εὐτονίῳ. σογ.

Μεγαλιῶ τὸν κύριον ἐν ἀγέσῃ, καὶ ἀγέσῃ αὐτῷ ὑπὲρ μόχον νέον. ἐφαλλει

λεη